

Samen Kerk

K e r k b a l a n s

**Dekenaat Venray gaat voor
Kalika!**

Help mee
en maak
het
verschil!

JAARGANG 16 NUMMER 1

Even minderen voor een ander

VASTENACTIE

BISDOM ROERMOND

Film en vizier

Een film kan ons helpen om de complexe en vaak verwarrende wereld waarin wij leven te begrijpen. Als we naar onze ingewikkelde samenleving kijken, beschikken we niet over een vizier. Terwijl er in de wereld zoveel gaande is, en er zoveel informatie op ons afkomt, is het moeilijk om verder te kijken dan de hypes van het dagelijkse nieuws. Film helpt ons de alsmaar snel veranderende wereld te snappen. Het is tegenwoordig een hele kunst om je staande te houden in deze samenleving. In balans zijn. Wie lukt het nog? De actie kerkbalans probeert gelovigen te motiveren om te geven aan de kerk die in een van de documenten van het Tweede Vaticaans Concilie wordt genoemd "Lumen Gentium" (Licht van de Volkeren). Zo ziet de Kerk Jezus Christus. Een ander belangrijke constitutie heet "Gaudium et Spes" (Blijdschap en Hoop) en gaat over de Kerk in de wereld van vandaag. Sinds het Tweede Vaticaans Concilie streeft de Katholieke Kerk naar een dialoog tussen geloof en wereld. In dit artikel wil ik als film liefhebber mijn licht laten schijnen in de bespreking van twee films die mij altijd zijn bij gebleven: "Brief Encounter" en "Journal d'un curé de campagne". "Brief Encounter", een Engelse film van David Lean van direct na de Tweede Wereldoorlog, zag ik voor het eerst op tv in de zomer van 1990, op de dag dat ik het huwelijk had ingezegend van mijn toenmalige huishoudster in de parochie van Grevenbicht. Het verhaal in de film wordt met behulp van een commentaarstem verteld vanuit de visie van een huisvrouw, Laura genaamd die afkomstig is uit een klein provinciestadje. Ze is gehuwd met een degelijke man die echter meer aandacht heeft voor kruiswoordraadsels dan voor haar. De passie in de liefde ontbreekt. Om aan de verveling te ontsnappen, gaat ze elke week met de trein naar de grote stad om te winkelen en een matineefilm te zien. Na afloop van zo'n dagje uit krijgt ze op het treinstation wat kolenruis in haar oog. Een andere passagier, toevallig een dokter, Alec genaamd, helpt haar het gruis te verwijderen. Beiden zijn begin dertig, getrouwd en hebben twee kinderen. Er ontstaat direct een geanimeerd gesprek en er wordt positief gereageerd op het voorstel om samen thee drinken in het stationsrestaurant. Daarna gaan ze met de trein, ieder naar hun eigen huis terug. De korte ontmoeting die heeft plaatsgevonden blijft bij beiden bij. Ze proberen elkaar voortaan iedere week te ontmoeten. Hun verliefdheid houden ze geheim voor hun partners en zelfs voor hun vrienden. Laura zegt in de voice-over: "Kon ik haar maar vertrouwen, mijn geheim delen". De vriendin is in haar ogen net zo oppervlakkig als haar man. Haar

gewetensconflict wordt steeds groter. Ze stelt zichzelf gerust door te denken: "Het is gemakkelijk om te liegen

wanneer je vertrouwd wordt". Wanneer Alec het huis van een vriend kan gebruiken besluiten hij en Laura om daar samen te verblijven. Ze raken beiden geestelijk uit balans wanneer de vriend van Alec onverwacht eerder terugkeert en ook al is hun liefde voor elkaar nog niet geconsumeerd, ze besluiten om hun relatie te verbreken hoe pijnlijk hun dat ook valt. Na thuis alles opgebiecht te hebben en met zichzelf in het reine te zijn gekomen gaat hun oorspronkelijk huwelijksleven verder. Hoe dit leven verder is verlopen vertelt dit verhaal niet dat oorspronkelijk als een theaterstuk is opgevoerd. In "Journal d'un curé de campagne" in het Nederlands vertaald met "Dagboek van een dorpspastoor", speelt het geweten ook een belangrijke rol. Het is een dramafilm uit 1951 onder regie van Robert Bresson, gebaseerd op de gelijknamige roman van de Franse schrijver George Bernanos. Het verhaal gaat over een jonge pastoor die pas is afgestudeerd. Hij krijgt Ambricourt als eerste parochie. De inwoners van het dorp zijn zeer gesloten en praten zelden met hem. In zijn catecheselessen lachen zijn leerlingen hem uit. Zijn collega's hebben kritiek op zijn sobere levensstijl. Hij besluit om een dagboek bij te houden en zo draagt hij zorg voor zijn ziel. De camera laat ons meerdere keren de schrijvende hand zien van de priester, terwijl zijn stem de zinnen van het dagboek leest, als een voice-over, die dan weer worden gevolgd door de uitgebeelde scènes. Zo krijgt de kijker een goed beeld wat hem innerlijk beweegt. Ondanks zijn beperktheden, geloofstwijfel blijft hij van zichzelf houden. Hij beschouwt dat als de basis om vanuit zijn geloof in balans te blijven met zichzelf en met degenen die aan hem zijn toevertrouwd. In een van laatste scènes bezoekt hij de nog altijd opstandig gebleven gravin van het kasteel en overreedt haar om na lange tijd weer opnieuw te communie te gaan voordat ze sterft. Dochter Chantal verspreidt het gerucht dat haar moeder is gestorven door de strenge woorden van de pastoor. Wanneer hij noodgedwongen de parochie moet verlaten als gevolg van maagkanker en verder functioneren niet meer mogelijk is, zoekt hij zijn toevlucht tot een vroegere vriend, een afvallig geworden priester en sterft in zijn aanwezigheid met de woorden "Alles is genade". De morele waarde in beide films is dat er zo weinig in wordt gemoraliseerd. Beide films belichten thema's die heel goed aansluiten bij het op 8 december 2015 door Paus Franciscus uitgeroepen Heilig Jaar van Barmhartigheid.

Pastoor Huub van Horne

Wat is Kerkbalans

Voor iedereen heeft de kerk een eigen betekenis. Voor de een is het dat markante gebouw in de stad, voor de ander een gemeenschap van gelovigen. Het is de plek waar u viert en rouwt, waar u rust zoekt of tot bezinning komt. Waar u geïnspireerd wordt om het goede te zoeken of om een kaarsje aan te steken als u daar behoefte aan heeft. De plek waar u kunt ontmoeten.

We steunen elkaar op belangrijke momenten in ons leven, maar staan ook voor elkaar klaar op een doodgewone doordeweekse dag.

Die momenten zijn niet in geld te vertalen. Maar dat centrale punt op belangrijke momenten moet wel onderhouden worden. Uw kerk kost geld. De erediensten, de vele activiteiten, de verwarming, de verlichting, personeelskosten etc.: kosten die gemaakt worden om de kerkdeuren open te houden, en u en vele anderen welkom te heten.

Daarom is er ieder jaar de actie Kerkbalans.

Enkele misverstanden over de noodzaak van Kerkbalans

Over de noodzaak van de jaarlijkse actie Kerkbalans bestaan al vele jaren enkele hardnekkige misverstanden. Hieronder volgen er 2.

MISVERSTAND 1

De kerk is erg rijk: kijk maar eens naar de prachtige gebouwen en de mooie beelden

De gebouwen en de beelden en de gouden kelken en de koperen kandelaars kun je niet verkopen.

Ze zijn bedoeld voor de eredienst. Gisteren, vandaag, morgen en hopelijk nog heel lang na morgen.

De rijkdommen van de kerk zijn de liturgie, de traditie, de schrift en (de grootste rijkdom komt achteraan) de talloze vrijwilligers en de priesters.

Die rijkdom is aanzienlijk maar niet voor de verkoop.

MISVERSTAND 2

Het bisdom betaalt de salarissen van de priesters en het onderhoud van de gebouwen.

Het bisdom betaalt helemaal niets. Sterker nog: de parochies betalen het bisdom.

Ieder jaar dragen de penningmeesters van ieder kerkbestuur een vast percentage

van hun inkomsten af aan het bisdom Roermond: en wel 2 keer 8%: 1 keer 8% voor de financiering van de bisdomorganisatie: gebouwen, salarissen etc. en nog 1 keer 8% voor parochies die niet op eigen kracht kunnen voortbestaan.

De kosten van de salarissen van onze priesters, van het onderhoud en de verwarming van onze mooie maar grote kerkgebouwen komen volledig voor rekening van het kerkbestuur, ná afdracht van bovengenoemde 16%. Uw deelname aan de actie Kerkbalans is daarom even welkom als noodzakelijk voor onze parochies. Van ganser harte aanbevolen dus.

Ger Claessens.

Resultaten van de afgelopen jaren (Pateskerk)

Boekjaren	2016	2015	2015	2014
	begroting	voorlopig	begroting	werkelijk
<i>Opbrengst kerkbalans</i>	37.500	36.013	37.500	36.246
<i>Overige bijdrage parochianen</i>	32.000	31.302	32.000	34.614
<i>Overige opbrengsten</i>	45.000	56.013	65.000	103.247
	114.500	123.328	134.500	174.107
<i>Personeelskosten</i>	46.250	52.369	46.250	54.253
<i>Bijdrage aan bisdom</i>	18.000	12.977	20.500	23.407
<i>Kosten onroerend goed</i>	25.000	27.858	29.000	40.365
<i>Energiekosten</i>	14.500	16.998	14.500	16.391
<i>Kaarsen / altaarbenodigdheden</i>	8.500	7.488	8.250	9.254
<i>Koren / kerkversieringen</i>	10.500	11.662	9.500	10.543
<i>Beheerskosten</i>	7.500	8.517	7.250	6.786
<i>Catechese dekenaat</i>	10.500	10.580	9.400	9.347
<i>Overige uitgaven</i>	4.500	6.110	4.350	6.358
	145.250	154.559	149.000	176.704
Saldo	30.750-	31.231-	14.500-	2.597-

Geachte medeparochianen,

Op de eerste plaats hartelijk dank aan al diegenen die in 2015 bijdroegen aan de actie Kerkbalans. Alleen door uw bijdrage, in geld en inzet, kunnen we onze parochie vitaal houden.

De werkzaamheden aan de glas-in-loodramen zijn in 2015 afgesloten en daardoor is de lichtinval in de kerk aanzienlijk verbeterd.

Het was financieel gezien wel een moeilijk jaar. De kerkbijdrage bleef gelijk aan 2014.

De overige bijdragen van de parochianen liepen terug. Hieronder vallen de collectes, de misintenties en de uitvaarten.

Onder de rubriek "overige opbrengsten" vallen o.m. de renteopbrengsten. Ook deze vielen in 2015 erg

tegen.

Onder de post "uitgaven" zien we gelukkig ook enkele meevallers. De bijdrage aan het bisdom was lager door een correctie op een voorgaand jaar.

Bij de "kosten onroerend goed" zijn de onderhoudskosten aanmerkelijk lager door de grote veel inzet van onze vrijwilligers.

Mede namens het kerkbestuur wil ik u danken voor uw bijdrage en betrokkenheid bij de kerk.

We rekenen erop dat u ons ook in 2016 zult steunen en ons zo in staat stelt het pastorale werk in onze geloofsgemeenschap te ondersteunen en ons kerkgebouw in stand te houden.

Wil Megens, penningmeester Pateskerk.

Resultaten van de afgelopen jaren (Grote Kerk)

Boekjaren	2015	2014	2013	2012
	voorlopig*	werkelijk	werkelijk	werkelijk
Kerkbijdrage	77.000	78.000	84.000	84.500
Collecten / stipendia / uitvaarten	61.000	64.000	59.000	60.000
Overige bijdragen parochianen	28.000	19.000	21.000	52.500
Opbrengsten materiële vaste activa	15.500	16.000	15.000	16.000
Opbrengsten deposito's en spaarrekeningen	24.500	30.000	20.500	22.000
Functionele inkomsten	2.000	2.000	2.000	2.000
	208.000	209.000	201.500	237.000
Kosten erediensten	26.000	28.000	29.500	30.500
Kosten pastoraal	18.000	16.500	16.500	19.000
Kosten verpachte/verhuurde materiële vaste activa	1.500	9.000	21.000	2.000
Personeelskosten	37.500	45.500	56.500	72.000
Kosten onroerende zaken/inventaris	56.500	59.500	71.500	64.000
Bestuurskosten	2.500	3.500	2.500	3.000
Algemene kosten	7.500	9.000	9.000	9.500
Afschrijvingskosten	26.000	19.500	18.500	16.000
Financieringskosten	500	1.000	1.000	1.000
Incidentele lasten/baten	-	4.500	39.000-	-
Bijdrage aan het bisdom	31.500	31.000	28.000	36.500
	207.500	227.000	215.000	253.500
Saldo	500	18.000-	13.500-	16.500-

* stelpost van € 30.000 opgenomen t.b.v. functionele bijdrage Paterskerk

* er van uit gegaan dat de bankstorting van de tweede helft 2015 hetzelfde verdeeld worden als de eerste helft

* andere schattingen gemaakt met betrekking tot de nog komende afrekeningen

Algemeen

In de voorbije jaren zijn de financiële resultaten redelijk constant. Er zijn geen grote afwijkingen in het resultaat die niet verklaarbaar zijn. De laatste jaren hebben we een aantal keren een beperkt verlies in de exploitatie gezien. In 2015 is er een klein positief resultaat. Het streven om de exploitatie sluitend te krijgen wordt ieder jaar moeilijker. De gelden die we ontvangen via de kerkbijdrage zijn daarom extra belangrijk. Wel worden deze gelden door steeds minder mensen bijeengebracht. Ook de vrijwillige inzet van velen helpt ons de begroting op orde te houden.

Resultaat 2015

Het bijgevoegde overzicht laat de exploitatieresultaten zien van onze Parochie over de laatste jaren. De cijfers over 2015 betreffen voorlopige (afgeronde) cijfers. Het jaar 2014 sluiten we definitief af met een negatief resultaat van € 18.000,-. De voorlopige cijfers

over 2015 laten een klein positief resultaat zien. De begroting voor 2016 zal naar verwachting ook sluitend zijn. Op de langere termijn blijven de kosten voor het onderhoud van het kerkgebouw een grote last en het dalende aantal leden voor de gezinsbijdrage de grootste bedreigingen voor een sluitende begroting.

Inkomsten in 2015 stabiel

Gelukkig blijven de inkomsten uit de bijdragen van de parochianen de afgelopen jaren redelijk stabiel met een licht dalende tendens. De Kerkbijdrage zelf is in 2015 heel licht gedaald. Het aantal deelnemers aan de kerkbijdrage neemt ook langzaam af (met name door overlijden). Door aandacht te vragen voor onze activiteiten hopen we nieuwe deelnemers aan de kerkbijdrage te trekken. De kerkbijdrage vormt de basis voor onze financiële stabiliteit.

De opbrengsten uit collecten, stipendia, uitvaarten, offerblokken, kaarsen e.d. lagen in 2015 iets hoger dan in 2014. De opbrengsten uit het vermogen en

bezittingen zijn als gevolg van de ontwikkelingen op de financiële markten nog altijd laag. Het aantal begrafenis was afgelopen jaar stabiel. Legaten worden rechtstreeks aan het eigen vermogen toegevoegd. Omdat de Kerk een Algemeen Nut Beogende Instelling (ANBI) is hoeven wij geen afdracht aan de belastingdienst te doen. De mogelijkheid bestaat om de kerkbijdrage te voldoen zodat deze aftrekbaar is voor de belastingen. Naast andere fiscale mogelijkheden om aan de kerk bij te dragen verzoek ik u voor meer informatie daarover zich tot de penningmeester te wenden.

Lasten Parochie verder gedaald

De kosten in onze parochie dalen de laatste jaren steeds verder. Door goed te letten op allerlei uitgaven zijn we in staat om alle andere kostenposten ook goed in de hand te houden. Voor 2016 is de inzet de kosten opnieuw niet te laten stijgen. De inzet van de priesters daalt omdat er minder H. Missen worden opgedragen waardoor er lagere personeelskosten zijn. Mede door de belangenloze inzet van meer dan 100 vrijwilligers lukt het om een groot aantal activiteiten te organiseren tegen geringe kosten. Hulde aan alle vrijwilligers voor deze inzet.

Onderhoudskosten gebouwen lager in 2015

In 2015 zijn een groot aantal kleine onderhoudsposten geweest aan de diverse gebouwen van onze parochie. Naast de Kerk zijn dat de voormalige kapelanieën in de Dr. Poelsstraat. Aan het onderhoud van het kerkgebouw zelf hoeft nu acuut niets extra's te worden gedaan. Daarom waren

de kosten voor onderhoud in 2015 lager.

Er ligt wel een groot onderhoudsplan gereed voor de komende jaren maar dan moeten we in aanmerking komen voor subsidie bij het Rijk (met name de aanpak van de glas-in-loodramen). De staat van onderhoud van de kerk is overigens goed te noemen. We kunnen hier echter niet op interen en er zal ook de komende jaren geïnvesteerd dienen te worden in het onderhoud van de kerk. Ook liggen er subsidiekansen bij de Provincie.

Bij het onderhoud van de gebouwen zijn vele vrijwilligers actief. Met name de Stichting Beelden en de Stichting Altaar dragen zorg voor aanvullend onderhoud aan de kerk.

Financiële steun van de parochianen is zeer welkom

Als parochie Sint Petrus' Banden zijn we door uw vrijwillige bijdrage in staat die dingen te doen die nodig zijn voor het pastorale werk in onze geloofsgemeenschap en daarbij het in stand houden van onze gebouwen en kunstschaten. Namens het kerkbestuur wil ik u ook dit jaar opnieuw hartelijk danken voor uw inzet en financiële steun en langs deze weg een oproep aan u doen om onze Parochie ook in de toekomst te blijven steunen.

Jan Loonen.

Penningmeester Sint Petrus' Banden Parochie.

Verhoog uw bijdrage zonder extra kosten

Met een Periodieke Schenking kunt u uw jaarlijkse bijdrage aan uw parochie verhogen zonder dat u het extra geld kost. Ongeacht de hoogte van uw schenking.

We leggen u uit hoe dit precies werkt.

Als u uw bijdrage voor vijf jaar vastlegt met een "Overeenkomst Periodiek Schenken", dan kunt u deze gift volledig aftrekken van de belasting. Afhankelijk van uw inkomen krijgt u tot 52% van de belasting terug. U kunt –als u dat wilt– dit voordeel ten goede laten komen aan uw parochie. U verhoogt

dan uw bijdrage met het belastingvoordeel zonder extra kosten. Zo snijdt het mes aan twee kanten!

Geen minimum bedrag

U hoeft niet meer naar een notaris om een Periodiek Schenking te laten vastleggen, maar kunt de overeenkomst eenvoudig zelf invullen en opsturen. U kunt uw bijdrage vervolgens maandelijks, per kwartaal of jaarlijks overmaken, of ons machtigen het bedrag periodiek van uw rekening af te schrijven. Als u besluit ons zo te steunen kunt u contact opnemen met de penningmeester.

Rekenvoorbeeld inkomstenbelasting 42%

	Zonder overeenkomst	Met overeenkomst
Jaarlijkse schenking	€ 120.-	€ 206.-
Teruggave belasting	€ 0.-	€ 86.-
Uw netto schenking	€ 120.-	€ 120.-

WJD-reis naar Krakau: kaarsenactie jongerengroep Connect

Connect is de jongerengroep van Venray. Eens per maand komen wij samen in de pastorie van de Paterskerk om ons te verdiepen in ons geloof. Wij doen dit op verschillende manieren: variërend van samen lezen in de YouCat of een lezing uitwerken tot een leuk spel. Een deel van deze groep gaat naar de Wereldjongerendagen in Polen.

Een keer in de twee a drie jaar wordt ons geloof groots gevierd op de Wereldjongerendagen. Katholieke jongeren van over de hele wereld komen samen het geloof te delen. Het hoogtepunt van deze dagen is de slotmis geleid door onze paus. Dit alles rondom een thema. Het thema van dit jaar is: 'Zalig de barmhartige, want zij zullen barmhartigheid ondervinden'.

Om de WJD-reis deels te kunnen bekostigen hebben wij in het verleden een aantal activiteiten georganiseerd, waaronder de kerstkaartenverkoop. Voor de komende paastijd verkopen wij kaarsen. Dit zijn speciale WJD-kaarsen (6cm breed, 15cm hoog) die u voor 5 euro bij ons kunt kopen. Om ervoor te zorgen dat u zeker een kaars heeft kunt u deze bij ons bestellen. Dit kan via een bestellijst achterin de kerk of door te mailen naar:

jongerengroep.connect@gmail.com

Vermeld uw naam, telefoonnummer en hoeveel kaarsen u wilt bestellen.

U kunt de kaarsen bestellen tot 28 februari.

In week 11 en week 12 (19-20 maart en 26-27 maart) kunt u uw gezegende kaars na de mis bij ons ophalen op zaterdagavond en zondagmorgen. Betaling kan contant wanneer u de kaars mee naar huis neemt.

Wil je ook mee met de reis? Stuur dan een mailtje naar jongerengroep.connect@gmail.com

Jongerengroep Connect

geograficzne granice Polski
the geographical border of Poland

Lokalizacja wydarzenia – Kraków
Location of the event – Krakow

Krzyż – relacja człowieka z Bogiem
i między ludźmi
Cross – represents a relation
between a human being and God
and relations between people

Miłosierdzie – miłość, iskra, ogień
płomień, promień
Mercy – love, spark, fire, flame

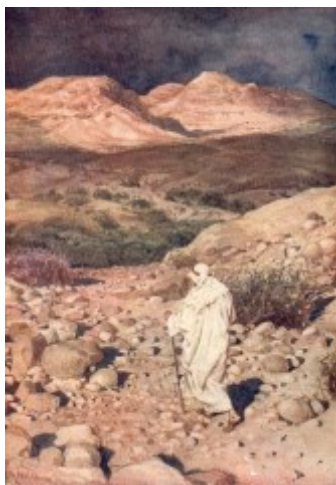
Vasten, op weg naar Pasen: hoe zit het ook alweer?

Carnaval

Drie dagen van uitbundig feest vieren voorafgaande aan Aswoensdag en het begin van de Vastentijd. De oorsprong van carnaval is niet helemaal helder, maar het feest is wel duidelijk gerelateerd aan het katholieke vasten. Dat blijkt uit het feit dat het in Nederland alleen gevierd wordt in van oudsher katholieke streken en plaatsen (Noord-Brabant en Limburg, maar ook bij voorbeeld Oldenzaal). Tijdens carnaval is iedereen gelijk aan elkaar, vandaar dat er vaak vermommingen gedragen worden.

Vasten

Een tijdlang je onthouden van het gebruik van bepaalde dingen. Het kan gaan om eten en drinken, maar tegenwoordig ook om andere dingen, bijvoorbeeld je auto minder of niet gebruiken, de computer of iPhone uit laten staan. Een goede manier van vasten probeert vier dingen te bereiken:

- een betere omgang met jezelf;
- een betere omgang met medemensen;
- een betere omgang met het milieu en de gehele wereld;
- een betere omgang met God.

Voor gelovige mensen zijn juist de eerste drie wegen in hun combinatie een goede manier om het vierde doel na te streven: een betere omgang met het geheim dat we God noemen. Vasten is voor gelovigen daarom ook steeds een voorbereiding op het hoogfeest van Pasen en een periode van inkeer en bezinning.

Vastenperiode

De katholieke vastenperiode begint op Aswoensdag en eindigt op de zaterdag vóór Pasen om 12.00 uur 's middags. Dat zijn 46 dagen. De zondagen tellen niet mee als vastendagen, dus uiteindelijk blijven er 40 dagen over. Het getal 40 verwijst onder meer naar het aantal dagen dat Jezus volgens drie evangelisten in de woestijn verbleef en het aantal jaren dat de Israëlieten vanuit Egypte onderweg waren naar het Beloofde Land.

In de vastentijd draagt de priester tijdens de Eucharistie een paars kazuifel. Paars is in de R.K. Kerk de symbolische kleur voor boete, berouw, inkeer en rouw. Uitzonderingen op de paarse kleur zijn de vierde zondag (Halfvasten) en Witte donderdag.

Aswoensdag

De eerste dag van de vastentijd. Mensen kunnen in de kerk op hun voorhoofd een askruisje krijgen, wat herinnert aan een middeleeuws boeteritueel, toen zondaars die zich bekeerden werden bestrooid met as. Op een enkele plek wordt door de priester bij mannen nog as op het hoofd gestrooid. De as wordt tijdens de viering

op Aswoensdag gemaakt door overgebleven palmtakjes van Palmpasen van het jaar ervoor te verbranden. Het askruisje moet mensen eraan herinneren dat hun leven vergankelijk is, niet meer dan stof en as, en dat een mens dus zijn plaats moet kennen. Vergelijk Gen. 18,27 waar Abraham zegt: Mag ik zo vrij zijn tot mijn Heer te spreken, ofschoon ik maar stof en as ben?

Halfvasten

De vierde zondag in de vastentijd. In sommige plaatsen wordt dan nog eens dunnetjes het carnavalsfeest overgedaan, want de vastenperiode is op de helft. Tijdens de Eucharistie draagt de priester een roze kazuifel: door het paars van berouw en inkeer schijnt al het licht van Pasen.

Bron: <http://www.vastenactie.nl/inspiratie/pasenenvastenhoezithetookalweer>

Dekenale koorkring Venray

We kunnen als koorkring weer terugkijken op een mooie activiteit namelijk het Zingen rond de Kerststal. Dit is op de laatste zondag voor kerstmis voor de negende keer georganiseerd in de Grote Kerk en werd heel goed bezocht. Volgend jaar zal dit voor de tiende keer plaatsvinden en daar verheugen we ons nu al op.

Wat doet de dekenale koorkring nog meer? Via de dekenale koorkring willen we graag de koren binnen ons dekenaat bij elkaar brengen en daar waar nodig ondersteunen wat betreft het gezongen lied in de liturgie. In dat kader zijn er de laatste jaren bijeenkomsten georganiseerd i.s.m. de Sint Gregorius Vereniging (SGV) in het bisdom Roermond.

Rondom een bepaald thema van het kerkelijk jaar worden er door SGV studiemappen gemaakt met liederen. Deze studiemappen worden binnen ons dekenaat gepresenteerd en de dekenale koorkring organiseert daarna weer een zangmiddag rondom deze studiemap. Binnen onze koorkring kunnen we een beroep doen op deskundige mensen met zowel liturgische als muzikale kennis, Ad Voesten en Riet Gardeniers.

Riet Gardeniers heeft zich onlangs teruggetrokken als deskundige. Onze koorkring bestaat op dit moment uit de personen Jack Gardeniers, Joke Halmans en Pastoor Miedema. Graag willen we deze groep uitbreiden met enkele personen. Wij zijn met name ook op zoek naar jonge mensen die zich betrokken voelen bij de kerk en het zingen in de kerk. Het zingen van kinderen en jeugd in de kerk verdient op dit moment extra aandacht in alle parochies van ons dekenaat.

Voor informatie:

Jack Gardeniers, tel: 0478-532693 of

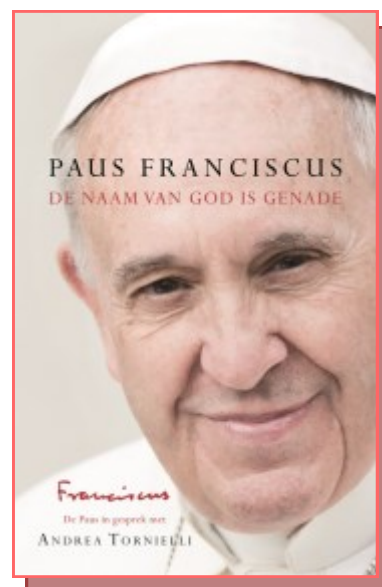
Joke Halmans, tel: 06-53730515

De naam van God is Genade - Paus Franciscus

[Bestelnr. 3533]
15.00EUR

Paus Franciscus richt zich in dit boek persoonlijk tot elke man en vrouw ter wereld, binnen en buiten de kerk. Via een intieme dialoog wil hij een inspiratie zijn voor iedereen die op zoek is naar een betekenis in het leven. Op elke bladzijde zindert het verlangen om vooral het onrustige, gekwelde deel van de mensheid te bereiken dat erom vraagt te worden omarmd in plaats van weggeduwd: vluchtelingen, gevangenen, armen, en mensen aan de rand van de samenleving. Via jeugdherinneringen en ontroerende anekdotes legt Franciscus uit wat zijn redenen zijn voor het door hem ingestelde Heilig Jaar van Barmhartigheid. Hij benadrukt dat de kerk voor niemand haar deuren mag sluiten. Wars van uiterlijk vertoon en corruptie verkondigt deze meest populaire paus ooit zijn boodschap – dwars over alle grenzen heen. De naam van God is genade wordt in 82 landen tegelijk gepubliceerd.

Armband - The most beautiful story in the world

[Bestelnr. 3534]
3.95EUR

Het verhaal van Jezus uitgebeeld in een armband

- Jezus werd geboren in Bethlehem, de ster toonde de weg naar de kribbe (ster)
- De drie wijzen kwamen uit het oosten (drie gekleurde kralen)
- Ze brachten wierook, goud en mirre mee. (in het zilveren trommeltje)
- Jezus groeide op als zoon van een timmerman (houten kraaltje)
- Hij was een visser van mensen (het visje)
- Hij had twaalf leerlingen (12 ringetjes)
- Hij was het Licht van de wereld (witte kraal)
- Hij verdreef de duisternis van de zonde (zwarte blokje)
- Dat deed Hij door te sterven aan het kruis (het kruisje)
- Daar vergoot Hij zijn Bloed (rode kraal)
- Zo zijn wij gereinigd (doorzichtige kraal)
- Hij steeg op ten hemel (hemels blauwe kraal)
- Hij is met de Vader en de H. Geest: één God in drie personen (drie gelijke kralen)
- Hij stortte de heilige Geest uit over de kerk met Pinksteren (de duif)
- En dit alles heeft Hij gedaan uit liefde voor ons (hartje)

Kinderboekje

Jezus houdt van alle kinderen, groot en klein!

Hoera, het is 2016: een nieuw jaar, een nieuw begin!

Helemaal in het begin van de tijd heeft God alles geschapen!

Als je deze puzzel goed maakt, weet je al in welke volgorde Hij dat deed. Verderop staat het Scheppingsverhaal op rijm.

Het eerste verhaal uit de Bijbel, waarin geschreven staat hoe God met Zijn Liefde ons het leven heeft geven, mooi hè?

Maar niet spieken hè, eerst puzzelen!

Een heel mooi filmpje over de Schepping vind je op:

<http://kids4truth.com/Dyna/Creation/Dutch.aspx>

Scheppingsverhaal:

God maakte op de **1e dag**, de nacht en duisternis.
En God de Heer noemt het dag, wanneer het licht er is.

God maakte op de **2e dag**, de zee zo groot en wijd.
En ook de hoge hemellucht, die van het water scheidt.

God maakte op de **3e dag**, de boom, de bloem, de plant,
het fruit, het groene gras, 't graan en groente op het land.

God maakte op de **4e dag**, de mooie zon en maan.
en meer dan duizend sterren, die aan de hemel staan.

God maakte op de **5e dag**, de vogels groot en klein.
Hij maakte ook de vissen, die in het water zijn.

God maakte op de **6e dag**, van alle dieren twee:
het wilde dier, het kruipend dier, en in de wei het vee.

Ook maakte God op de **6e dag**, een man en vrouw, een paar.
Hij zag dat alles goed was en...toen was zijn schepping klaar!

God rustte uit op de **7e dag**, maakte het tot een Heilige dag,
Bedank God voor Zijn schepping en dat jij leven mag!!!!

KLEURPLAAT

Vastenactie 2016

Een zorgboerderij in Nepal

Na een succesvolle Vastenactie vorig jaar, die in de gemeente Venray ruim € 12.000 heeft opgebracht, voldoende voor de geplande renovatie van het weeshuis St Noa's Family in Oeganda, vraagt Vastenactie Venray nu uw steun voor een project in centraal Nepal.

Na de aardbeving in Nepal vorig jaar is de situatie in de getroffen provincies nog steeds chaotisch. Veel mensen zijn hun huis kwijtgeraakt en wonen in tijdelijke behuizing. Wegen, watertoevoer, scholen, historische gebouwen, gescheurde gebouwen en huizen, er is nog heel veel op te knappen. Ook eten en transport werd na de aardbeving een groot probleem.

Vele dorpen in de Nepalese Himalaya zijn verwoest, mensen lijden aan trauma's, maar proberen het leven voort te zetten binnen met de middelen die hun ter beschikking staan. Op veel plaatsen is dat niet veel, ook al omdat vanwege grote transportmoeilijkheden bouwmaterialen nauwelijks beschikbaar zijn. Maar de wederopbouw is begonnen...

Kopila Nepal is een lokale Nepalese organisatie die zich inzet voor mensen die lijden onder depressie, trauma en diverse vormen van mishandeling en/of verstoting, m.n. gericht op de rol van de vrouwen. Hun werkgebied ligt o.a. rond het eerste epicentrum van de recente aardbeving in Nepal. De organisatie richt zich momenteel op mensen met ernstige traumatische ervaringen door hen in deze moeilijke leefomstandigheden

bij te staan en een veilige leefomgeving te bieden.

Kopila Nepal is momenteel bezig om een zorgboerderij op te zetten in de gemeente Kalika in centraal Nepal, midden in het aardbevingsgebied. Kopila Chautari is een soort zorgboerderij die een veilige omgeving moet gaan bieden voor vrouwen die langere tijd begeleiding nodig hebben om te herstellen van hun traumatische ervaringen. Van groot belang voor de plaatselijke dorpsgemeenschap is dat deze boerderij zich ook inspant om de traditionele biologische manier van boeren te behouden. Kopila Chautari zal daarmee een belangrijke bijdrage leveren aan het herstel en wederopbouw van de dorpsgemeenschap Kalika.

De overheid heeft momenteel geen plannen om dit project daadkrachtig en financieel ondersteuning te bieden. Kopila Nepal is echter bereid dit op zich te nemen, samen met de lokale dorpsgemeenschap van Kalika en vraagt Vastenactie om financiële steun.

De Venrayse Marjo Jenniskens, die al vele jaren in Nepal leeft en werkt, zal dit project ondersteunen en begeleiden. Inmiddels zijn er fruitbomen gepland en er wordt gewerkt aan een omheining, zodat dieren van buiten op het terrein geen vernielingen kunnen aanrichten. De huidige activiteiten zijn daarnaast gericht op het ontginnen van het land en het bouwen van behuizing voor de vrouwen en werknemers van de zorgboerderij. De agrarische werkzaamheden zullen de volgende stap zijn ...

De eerste vrouwen verblijven inmiddels in Kalika en krijgen daar geestelijk hulp, creatieve therapie en leren stap voor stap over de werkzaamheden op het land. Het verblijf in de bergen, een veilige omgeving en de natuurlijke manier van leven zonder stress doet hun zichtbaar goed.

Vastenactie 2016 vraagt in de parochies in Venray-Centrum en alle kerkdorpen om een financiële bijdrage voor deze zorgboerderij. Elke bijdrage is welkom.

Rogeer Hoedemaekers

Geef voor een mens- waardige toekomst! Help mee en maak het verschil!

Kopila Nepal stelt zich tot taak mensen met traumatische ervaringen bij te staan en een veilige leefomgeving te bieden. Zij richt zich vooral op vrouwen die lijden onder huiselijk geweld of andere vormen van geweld. De lokale overheid ziet deze nood en stimuleert Kopila Nepal in dit werk. Kopila Nepal is op dit moment de enige organisatie die hulp biedt aan getraumatiseerde vrouwen (chronisch of tijdelijk) in het Westen van Nepal.

Naast een soort van "blijf-van-mijn-lijf-huis" in Pokhara is Kopila Nepal bezig om een zorgboerderij op te zetten in de gemeente Kalika: "Kopila Chautari". Deze zorgboerderij biedt een veilige omgeving voor vrouwen die langere tijd begeleiding nodig hebben om te herstellen van hun traumatische ervaringen. Deze boerderij zal zich ook richten op het behoud van de traditionele biologische manier van boeren in de plaatselijke dorpsgemeenschap. Kopila Chautari zal een belangrijke bijdrage leveren aan het herstel en wederopbouw van de dorpsgemeenschap Kalika.

De Venrayse Marjo Jenniskens ondersteunt dit project en zal het begeleiden. Inmiddels heeft men veel gerealiseerd. De huidige activiteiten zijn voornamelijk gericht op het ontginnen van het land en het bouwen van behuizing voor de vrouwen en werknemers van de zorgboerderij. Agrarische werkzaamheden zullen de volgende stap zijn. De eerste vrouwen verblijven inmiddels in Kalika en krijgen daar geestelijk hulp, creatieve therapie en leren stap voor stap over de werkzaamheden op het land. Het verblijf in de bergen, een veilige omgeving en de natuurlijke manier van leven zonder stress doet hun goed.

IBAN: NL21 INGB 000 300 0046

Missiesecretariaat Bisdom Roermond ■ Postbus 198 ■ 6040 AD Roermond

Het sacrament van Boete en Verzoening, de Biecht

“Barmhartig als de Vader”.

Zo luidt de titel van de brief die de Nederlandse bisschoppen hebben geschreven bij gelegenheid van het Jaar van Barmhartigheid.

Het officiële logo van het jaar heeft eveneens dit motto.

In hun schrijven vragen de bisschoppen speciaal aandacht voor de biecht.

“Het Heilig Jaar biedt ons een bijzondere gelegenheid om ons eigen leven te zuiveren van wat onoprecht en donker is, van wat ons verwijderd van God, onze naaste of onszelf”, noteren ze.

“Daartoe heeft onze Heer Jezus ons het sacrament van Gods barmhartigheid gegeven: het sacrament van boete en verzoening, de biecht. Door dat sacrament gaan wij naar God, de barmhartige Vader, om Zijn vergevende liefde te ontvangen. De paus wil met dit Heilig Jaar van de Barmhartigheid juist ook dit sacrament een centrale plaats geven, omdat wij hierdoor heel persoonlijk tot God gaan, die ons in de persoon van de priester ontvangt en ons Zijn vergeving wil schenken.”

De manier waarop de Kerk Gods vergeving viert is in de loop van de tijd nogal eens van vorm veranderd en zal ook in de toekomst blijven veranderen.

In de Kerk, de oude en de moderne, is het eerste sacrament van vergeving de doop: de gedoopte is een nieuwe mens, herschapen door de genade van God, gezuiverd van al zijn zonden. De oude Kerk ging ervan uit, dat de gedoopte als een goed christen zou leven en nooit meer in zware zonde zou vervallen.

Paulus zegt zelfs dat er geen tweede bekering mogelijk is voor een gedoopte christen, die in zware zonde zou vervallen. In later eeuwen bood de Kerk een boetedoening aan voor gedoopten, die zich schuldig maakten aan ernstige fouten. Dat was een lange en moeilijke beproeving: de zondaars bleven bij de deur van de kerk, vastten en baden in het openbaar totdat de bisschop hen hun plaats in de gemeenschap teruggaf. Deze boetedoening was slechts één keer mogelijk. Veel christenen stelden hun doop zo lang mogelijk uit omdat ze zich niet in staat achtten

om een bijna volmaakt leven te leiden.

Deze praktijk werd steeds moeilijker uitvoerbaar. Rond de 5e eeuw kwamen de bisschoppen hieraan tegemoet en nodigden de christenen uit voor een individuele en geheime biecht, zo vaak als zij hun fouten wilden bekennen en oprecht om vergeving wilden vragen.

Het belangrijkste daarbij was dat het kwaad hersteld werd, ook door strenge boetedoening: vasten, bidden, bedevaarten en aalmoezen.

Rond de 12^e eeuw bepaalde de Kerk in het Westen dat de gelovigen verplicht waren om minstens eenmaal per jaar bij een priester te biechten.

Het accent lag op de belijdenis van de schuld met een oprecht berouw over de zonden en het verlangen deze te herstellen, bijvoorbeeld door gestolen goed terug te geven.

Het belangrijkste bleef de absolutie, het gebed waarin de priester namens God vergeving schenkt. Het absolute biechtgeheim geeft aan dat de gelovige zijn zonden heeft bekend tegenover God, en God alleen, vertegenwoordigd door de priester.

In onze tijd benaderen veel gelovigen het sacrament wat sceptisch, misschien omdat in het verleden het zware karakter van de schuldbelijdenis veel nadruk kreeg.

De Biecht kan een sacrament van bevrijding zijn: in plaats van het kwaad in ons zelf te verdoezelen wordt dit kwaad door het uitspreken van de belijdenis tegenover een priester in zekere zin buiten ons zelf gebracht.

Uiteraard staat oprechtheid voorop evenals de vaste wil om niet in herhaling te vervallen.

De boetevieringen, zoals die nu vaak worden gehouden, hebben belangrijke aspecten van de bekering tot God hun waarde teruggeven:

- Luisteren naar het Woord
- Belijden van Gods goedheid
- De inspanningen van de gemeenschap om gezamenlijk terug te keren naar God

Hoe zal de Kerk vergeving en verzoening in de toekomst vieren? De Geest zal de Kerk ook hierin leiden, zowel door het woord van de verantwoordelijken als door de ervaring van alle gelovigen.

Bron:
<https://jaarvanbarmhartigheid.wordpress.com/2015/10/04/website-nederlandse-bisschoppen-voor-jaar-van-barmhartigheid/>

Geloof onder woorden, katholiek basisboek voor volwassenen, KBS Uitgeverij, 2009.

Ervaringen van enkele parochianen met het sacrament van de Biecht

Ik heb enkele parochianen gevraagd om hun ervaringen met de biecht te noteren en die naar mijn emailadres te sturen. Ik mag deze notities hieronder weergeven, zij het anoniem. Omdat, zoals ze zeggen, het om persoonlijke indrukken gaat, die "niet in de krant hoeven". En ook omdat het om het sacrament gaat en niet om hen, als privépersoon.

MIJN BIECHT 1

Mijn herinneringen rond de biecht zijn blijven hangen in mijn kindertijd. De jaren vijftig ademen het Rijke Roomse Leven, waarin ik opgroeide. De voorbereidingen op de Eerste Heilige Communie was op mijn lagere school aanleiding om ook de procedure en de betekenis van de biecht aan de orde te stellen. In mijn geval werd ter illustratie van de lessen gebruik gemaakt van het (toen al verouderde) "Prentenboek van de Kinderbiecht". De voorbereiding op de biecht met al die uitgebreide tekeningen van hel en verdoemenis hebben op mij grote indruk gemaakt. In concludeerde met mijn zes jaren levenservaring en alles wat ik in dat prentenboek zag, dat ik wel een heel stout kind moest zijn. En ook dat ik vooral al mijn misdaden zou moeten onthouden om ze tijdens het maandelijkse verplichte bezoek aan de biechtstoel met onze strenge pastoor op te biechten. Ik heb deze gevoelens rond de biecht gedurende mijn hele lagere schooltijd gehouden. Na de absolutie en de penitentie voelde ik me wel heel rein, maar goed en wel de kerkdeur achter mij gelaten, waren de dorpse verleidingen voor een actieve en nieuwsgierige jongen vaak wel erg groot. Ik verviel dus al snel weer in zondige staat. Mijn laatste biecht in de biechtstoel was begin jaren zestig. Ik zat op de middelbare school en volgens de leer moest ik ten minste eenmaal per

jaar biechten. Het gebeurde voor Pasen en via mijn klasgenoten hoorde ik van een biechtvader die niet zo heel goed hoorde en milde penitenties oplegde. De goede man was erg populair onder de middelbare scholieren. De waarde van de persoonlijke biecht heb ik toen niet begrepen.....

MIJN BIECHT 2

De biecht ben ik als kind niet mee opgegroeid. Ik ging met mijn ouders mee naar de boeteviering twee keer per jaar. In de familie had ik een diep gelovige tante. Haar huis stond vol met beeldjes en ze gaf altijd bidprentjes aan mij aan mijn broer als we daar kwamen. Ik weet nog dat ze tegen ons vertelde dat we moesten biechten. 'Laat dat oude mens maar kletsen', dacht ik dan bij mezelf als jonge tiener. Op een gegeven moment heb ik mijn geloof aan de wilgen gehangen en ben ik mijn weg zelf gaan zoeken. Na jaren dolen kwam ik terug bij de kerk via een jongerenweekend. Daar was ook de gelegenheid om te biechten. Men noemde het daar sacrament van boete en verzoening. Die verzoening sprak me aan, want ik had wel wat goed te maken met God. In die kapel stond een grote plaat met daarop Rembrants 'Terugkomst van de verloren zoon'. Die avond heb ik voor het eerst in mijn leven gebiecht. Het is één van de meest dierbare momenten van mijn leven geworden, omdat ik toen ervaren heb dat

God om mij geeft en dat je inderdaad een persoonlijke relatie kunt hebben met hem. Vanaf die dag is het sacrament van boete en verzoening een belangrijk onderdeel geworden van de relatie die ik met God heb.

Rembrandt: Terugkeer van de verloren zoon

MIJN BIECHT 3

Toen ik op de Lagere School zat gingen we met de hele school biechten: vanaf de eerste klas tot en met de zesde. We gingen per klas en wel op maandag voor de eerste vrijdag van de maand. Want die vrijdag was gewijd aan het Heilig Hart en dan gingen we met de hele school 's morgens om 7:30 uur naar de Mis, de jongens- en de meisjesschool apart.

De meisjes in de linker rij banken en de jongens in de rechter rij.

Onze meester noemde voordat we gingen biechten in de klas een aantal voorbeelden van zonden die voor onze biecht in aanmerking zouden kunnen komen.

Vaak waren dat voor een deel dezelfde vergrijpen die ons zaterdagmiddag om 12:00 uur ontraden werden.

Voordat op zaterdagmiddag de school uitging moesten alle jongens zich opstellen in de gang bij hun eigen kapstok. Tussen die rijen door liep dan het hoofd van de school op en neer, zijn handen op de rug, met de schoolbel in de aanslag. Hij noemde dan een aantal activiteiten op die we in het weekend zeker niet mochten ondernemen: door het koren lopen, de porseleinen poppetjes van de elektriciteitspalen kapot gooien en fruit uit de boomgaarden stelen. Daarna luidde de schoolbel de zaterdagmiddag in. In mijn herinnering scheen toen altijd de zon.

We gingen dus op die maandag met onze klas naar de kerk om te biechten.

We zaten in drie lange banken. De jongen die het meest rechts in de laatste bank zat ging eerst biechten en de anderen sloten dan aan. Wie gebiecht had ging knielen in de drie banken daarachter. Je werd geacht je penitentie knielend te bidden. Als je dat gedaan had mocht je gaan zitten.

Op de eerste vrijdag gingen we ook met onze klas naar de Mis. Achter iedere klas zat de meester, de juf of de zuster. Als je betrapt werd op praten of andere onbetamelijke handelingen, haalde de leerkracht je uit de bank en moest je in het middenpad op je knieën op de koude tegels gaan zitten. Na de zesde klas heb ik nooit meer gebiecht.

MIJN BIECHT 4

De Bijbelse wetten hebben veel overeenkomsten met de onze maatschappelijke wetten.

De biecht, en daarmee de vergeving, geeft geen vrijbrief om je niet aan wetten en regels te houden, onder het motto: ze worden door God toch vergeven. Je moet je dus houden aan wetten en regels.

Het kan zeker voorkomen dat men iets doet wat tegen regels of wetten is. Tegen overtreding van burgerlijke wetten en regels staan over het algemeen vastgestelde maatschappelijke straffen. Of je spijt hebt of niet: met die straf is je maatschappelijke schuld ingelost maar niet vergeven.

Bij de biecht dien je oprecht berouw/spijt te hebben dan pas, en na het uitvoeren van de penitentie, wordt je zonde vergeven en kun je met een schone lei doorgaan.

Let wel: voor mij is de biecht geen vervanging voor de maatschappelijke straffen. Kerk en maatschappij staan ook in dit opzicht naast elkaar: het is niet maatschappij óf kerk maar maatschappij én kerk: "Geef aan de keizer wat de keizer toekomt en aan God wat God toekomt". Het kan ook voorkomen dat je iets gedaan hebt waar je achteraf erg veel spijt van hebt, maar je kunt om bepaalde redenen niet meer je excuus aanbieden aan degene die je gekwetst hebt. Je blijft dan met schuldgevoelens rond lopen. Hier kan de biecht ook uitkomst brengen.

TENSLOTTE

Op maandag in de Goede Week, 21 maart a.s., om 19:00 uur is er in de Paterskerk een gezamenlijke boeteviering voor beide parochies in Venray – Centrum en uiteraard voor mensen uit andere parochies.

Iedere week is er in de Paterskerk op zaterdagavond van 17:30 – 18:00 uur biechtgelegenheid.

Ger Claessens.

Focus op vrijwilligers: Yvonne Peeters

In deze rubriek besteden we regelmatig extra aandacht aan één van onze vele vrijwilligers. Tijdens de bezinningsdagen van het kerkbestuur in november vorig jaar zei een van de inleiders dat de "kerk goud in haar handen heeft met de vele vrijwilligers die zich op tal van terreinen inzetten". Dat is ook zo, ook in onze parochies. Één van deze vrijwilligers is Yvonne Peeters. Samen met haar man Twan en haar drie dochters Jacqueline, Marjolein en Suzanne woont ze al weer ruim 18 jaar in Venray. Vóór die tijd woonde het gezin in Duisland, waar Twan als militair werkzaam was.

In dit gezin is Yvonne niet de enige die zich als vrijwilliger voor de kerk inzet.

Twan Peeters is lector in de Grote Kerk, hij bouwt er de kerststal jaarlijks mee op, hij is kosten bij de avondwakegroep en hij is lid van de redactie van ons parochieblad.

Dochter Jacqueline is zo'n 18 jaar actief als misdienaar en vervolgens als acoliet.

Yvonne is begonnen als lid van de MOV-commissie die jaarlijks de vastenactie coördineert.

Enkele jaren later las ze dat in de kerk in Asten een babypraise werd georganiseerd.

Dat initiatief sprak haar erg aan. Ze vroeg aan deken Smeets of dat ook iets zou zijn voor de Grote Kerk.

De deken vond van wel en dus startte Yvonne samen met dochter Jacqueline en met Marian Goumans dit soort bijeenkomsten in de Grote Kerk.

Een babypraise is een dienst voor ouders met hun baby's vanaf 0 jaar.

De baby's zijn te klein om ze mee naar de Mis te nemen. Dus is er twee keer per jaar een babydienst van een half uur.

Voor de kinderen is er een mat met speelgoed.

De ouders volgen teksten in een boekje.

Er is een lezing die bij de zondag past. Er worden kindergebedjes gezegd en kinderliedjes gezongen. Aan het eind van de dienst wordt er bij Maria een kaarsje gebrand voor ieders eigen intentie.

De ouders worden voor de dienst uitgenodigd bij het doopsel van hun kind.

Aan het eind van de babypraise krijgen de ouders de doopschelp mee, waarop de naam van hun kind en de datum van het doopsel is geschreven,

Samen met drie andere vrijwilligers en een priester verzorgt Yvonne de doopvoorbereiding, een bijeenkomst waarin ouders kennis maken met de achtergronden van het sacrament van het doopsel.

Deze bijeenkomsten beginnen met het Onze Vader, gevolgd door een gedicht, een verhaal en een lezing uit de Schrift. Er is een spel, waarin de deelnemers een kaart krijgen met een stelling, die ze dan mogen toelichten, vóór of tégen. Bij voorbeeld "Ik laat mijn kind dopen omdat oma en opa dat graag willen". Een tekst, uiteraard bedoeld om commentaar uit te lokken.

Tenslotte gaat de priester nader in op de essentie van het sacrament van het doopsel.

Het aantal bijeenkomsten is afhankelijk van het aantal dopelingen.

Eens per week worden in de Mulder woord-en communiediensten gehouden en een keer in de zes weken is er een Eucharistieviering. De woord-en communiediensten worden voorbereid door vrijwilligers, die er ook in voorgaan. Yvonne is er lector.

Verder zorgt Yvonne samen met anderen voor de ziekencommunie, die eens per 2 weken aan mensen thuis wordt gebracht.

Tenslotte is ze lid van het koor Chrisko, dat regelmatig vieringen in de Paterskerk bijzonder muzikaal oplistert.

Yvonne somt al deze activiteiten op alsof het de gewoonste zaak van de wereld is, dat één vrijwilliger al deze werkzaamheden verricht. Dat vindt ze ook duidelijk.

Ze moet soms nadenken of ze er misschien toch nog een vergeten is.

Naast deze werkzaamheden heeft ze ook nog tijd voor haar beroep, laborant buitendienst. Een

baan waar ze erg blij mee is. Op een aantal locaties in de regio gaat ze bloedprikken, wat de mensen een reis naar Venray bespaart.

Een aantal maanden geleden zijn Twan en Yvonne opa en oma geworden van Jonas, de zoon van dochter Jacqueline en schoonzoon Ruben. Ik heb horen vertellen dat Ruben Jacqueline ten huwelijk heeft gevraagd tijdens de Wereld Jongeren Dagen in Rio.

Met deze mensen heeft onze parochie inderdaad puur goud in haar handen. Dat mag gekoesterd worden.

Ger Claessens.

WIST U AL DAT ER EEN VRIJSWILLIGERSGROEP IS DIE WEKELIJKS EEN WOORD EN COMMUNIEVIERING ORGANISEERT IN “ ’T SCHÖPKE”, UW WIJKCENTRUM. EN DAT DOEN ZIJ AL RUIM 2 JAAR.

Zoals de aanhef zegt is er iedere week een woord en communieviering. Eenmaal per maand zal dat een Eucharistieviering zijn. En voor wie is deze bedoeld? Iedereen is welkom. Jong en oud. Dus niet alleen voor de bewoners van De Mulder zoals misschien wel gedacht wordt. De viering vindt plaats op zaterdagavond en begint om 18.30 uur en duurt tot ongeveer 19.15 uur. De deur staat open vanaf 18.00 uur, anders belt u even aan.

De vieringen worden ondersteund door samenzang, koorbegeleiding of door een muzikensemble.

Na afloop is er gelegenheid om gezamenlijk koffie te drinken (tegen vergoeding) en wat na praten. Rond de klok van 20.00 uur gaan we weer huiswaarts.

Waarom nu juist op deze plek zult u zich misschien afvragen. Welnu, het blijkt dat een aantal mensen het fijn vinden dicht bij huis toch hun wekelijkse viering te kunnen vieren.

De parochiekerk is vaak wat verder weg. Daarom komt de kerk naar u toe.

De diensten staan onder toezicht van deken H. Smeets van de Grote Kerk, met wie men periodiek contact heeft.

Kom gerust eens kijken en meedoen. Misschien wilt u zich wel aanmelden als vrijwilliger om e.e.a. te helpen klaarzetten.

Wilt u graag wat meer informatie? Neem dan contact op met;

Wim Roovers

Telefoon 0622697225.

E-Mail wamroovers@home.nl

Truus van den Bercken

Word ook Vluchtelingmaatje

**SAMEN
LEVEN:**
de
gewoonste
zaak
van de
wereld!

dienst
kerk en
samenleving

Vluchtelingen hunkeren naar veiligheid, rust en gemeenschap.

Doe mee om de vluchtelingen zo'n plek te bieden.

Word ook Vluchtelingmaatje voor vluchtelingen met een (tijdelijke) status die bij jou in de buurt komen wonen.

Een Vluchtelingmaatje is een betrokken vrijwilliger die zich inzet met en voor vluchtelingen, bijvoorbeeld:

- handen uit de mouwen steekt om het huis mee in te richten;
- ze welkom heet en wegwijs maakt in de omgeving;
- hen tijdelijk extra aandacht, ondersteuning en begeleiding biedt;
- als taalcoach met hen de Nederlandse taal oefent;
- incidentele activiteiten mee organiseert om integratie in de buurt te bevorderen.

Vluchtelingmaatje is een initiatief van Dienst Kerk en Samenleving en biedt:

- begeleiding en ondersteuning;
- samenwerking met parochie en Vluchtelingenwerk Limburg;
- achtergrond informatie over wereldreligies en inter-culturele communicatie;
- een plek om je steentje bij te dragen.

Wat krijg je er voor terug?

- Nieuwe contacten.
- Bijzondere ontmoetingen.
- Unieke ervaringen.

Info bijeenkomst

MEER INFORMATIE:

E: dienstkerkensamenleving@kpnmail.nl
T: 06-24488442 / T: 06-5053 1174

provincie limburg

2015 WAS EEN RAMPZALIG JAAR

Een recordaantal mensen op de vlucht.

2015 was een jaar van records. Records om verdrietig van te worden. Nooit eerder waren er wereldwijd zoveel mensen op de vlucht: 60 miljoen. Dat is een onthutsend cijfer.

2015 was een jaar van akelige beelden. Van aanhoudend oorlogsgeweld en massale vluchtelingenstromen. Van wankel rubberbootjes, een aangespoelde peuter en kilometers prikkeldraad langs Europese grenzen. Van vluchtelingenkinderen die op straat moesten slapen. Onbeschut en alleen.

In 2015 kwam de vluchtelingcrisis dichtbij. Grote groepen mensen vluchtten naar Europa. Ook naar Nederland. Dit leidde bij veel mensen tot angst en verzet. Maar eveneens tot hartverwarmende steun. Dat maakte 2015 ook het jaar van hoopvolle records.

Nooit eerder kwamen zoveel mensen voor ons in actie. Nooit eerder ontvingen we zoveel donaties. Nooit eerder hebben we zoveel kunnen doen. We koesteren de initiatieven van alle mensen die overal in het land hun medeleven en hartelijkheid toonden. Aan ons. Aan alle moedige hulpverleners in crisisgebieden wereldwijd. Maar vóoral aan de medemens in nood.

Jij hielp ons helpen in 2015. We bedanken je voor je vertrouwen en je enorme steun dit afgelopen jaar. Met jouw steun werken we hard aan een nieuw record in 2016. Een record aan mensen die in veiligheid kunnen leven. Zonder angst voor oorlog en geweld.

We wensen je een heel gelukkig, veilig en liefdevol 2016.

Namens alle medewerkers van Stichting Vluchteling,

Tineke Ceelen

HELP ONS HELPEN

Parels uit de preken van de deken

In deze rubriek brengen we een aantal mooie passages uit de preken van deken Smeets op de zondagen in de afgelopen maanden onder uw aandacht. Omdat ze alleszins de moeite waard zijn om er nóg een keer kennis van te nemen of om ze te lezen als u ze nog niet gehoord had. Boven iedere passage staat de aanduiding van de schriftlezingen van de betreffende zondagen, waarop de preken betrekking hebben.

Derde zondag van de advent 11 oktober 2015

Lucas 3,10-18

"In die dagen, toen Johannes doopte in de Jordaan en het volk vol verwachting was van de komst van de Messias, kwamen er mensen naar hem toe met de vraag: "Wat moeten wij doen?", in afwachting van Zijn komst.

Johannes gaf hun ten antwoord: "Wie dubbele kleding heeft, laat hij delen met wie niets heeft, en wie voedsel heeft, laat hij hetzelfde doen." Dat was het antwoord voor iedereen. Daarnaast gaf Johannes advies op maat voor enkele specifieke doelgroepen. De tollenaars mochten de mensen niet meer vragen dan de vastgestelde belasting. Vrij vertaald naar vandaag: gebruik gemeenschapsgeld voor de gemeenschap en niet voor de aankoop van een Maserati voor privégebruik.

De soldaten mochten de macht van hun wapens niet misbruiken om te plunderen of af te persen. Ze moesten tevreden zijn met hun soldij.

De Dj's van 3FM in het Glazen Huis in Heerlen zetten zich in december 2015 samen met Nederland in voor de toekomst van kinderen en jongeren in oorlogsgebieden.

De vraag op hun website luidt niet "wat moeten wij doen?", maar "wat doe jij om deze mensen te helpen?".

De strekking van de antwoorden op beide vragen is hetzelfde: "Deel wat je hebt met anderen, zorg voor je naasten".

Maar, wat christenen betreft, doe dat ook voor God, omdat Hij het vraagt ter voorbereiding op Zijn komst en koninkrijk.

In een kapel in de buurt van Lourdes staat een tabernakel op een weegschaal. Zo'n ouderwets

apparaat met twee schalen die elkaar in evenwicht houden. Op de ene schaal dus het tabernakel. Op de andere schaal staat een globe met een beetje rijst: God is aanwezig in het tabernakel, in de Mis, maar Hij is er ook in de rest van de week, in de wereld buiten het tabernakel. God is harmonie, evenwicht, balans. Niet de kerk óf de wereld, maar de kerk in de wereld.

Kerstavond 24 december 2015

In groep 6 van een basisschool stond een klein, gehavend groepje beeldjes onder de kerstboom: slechts 6 beeldjes: Maria, Jozef, drie koningen en een herder. Het kindje ontbrak. Niet omdat het

volgens goed katholiek gebruik pas met Kerstmis in de kribbe wordt gelegd maar omdat, zoals de kinderen vertelden "het bij aankoop niet bij het setje hoorde".

De laatste 50 jaar hoort ook bij veel mensen thuis het Kindje niet meer bij het setje. Kerstmis is een gezellig familiefeest. Over meningsverschillen wordt tijdens deze dagen even niet gepraat. Mensen doen ook iets meer voor anderen, mogelijk via Serious Request.

Dat geeft een goed gevoel. Dat hoort bij kerst. Naarmate het Kind op de achtergrond raakt, of uit de set verdwijnt, lijkt het vertrouwen tussen mensen af te nemen. We worden bang voor anderen, sluiten onze huizen hermetisch af, via alarminstallaties. In deze nacht gedenken we de engel die zegt: "Vreest niet. Heden is u een redder geboren. Gods woord is in de kribbe mens geworden. Zijn liefde verbindt ons.

In de kerstgroep in groep 6 stonden de ouders, de koningen en de herder niet om de lege kribbe. Ze stonden in een rij naast elkaar. Er is geen Kindje dat hen verbindt.

Driekoningen, 3 januari 2016

De koningen staan in de kerststal meestal enigszins terzijde. Tegen de tijd dat ze bij gelegenheid van hun feest meer naar het centrum verhuizen is de stal al oud nieuws.

Onze maatschappij is steeds meer geneigd om de plaats van het Kind naar de zijlijn te verplaatsen ten gunste van de uiterlijkheden van het feest, waarmee Zijn geboorte wordt gevierd.

De plaats in het middelpunt is steeds meer de plaats van ons zelf, van onze eigen ik.

Ook Herodes wil zijn centrale troon behouden.

Angstig en meedogenloos: angstig om zijn troon te verliezen en meedogenloos in de maatregelen om dat te voorkomen.

Onze plaats is aan de zijkant, samen met onze naasten, in harmonie met hen en in dank en aanbidding voor de vrede die Hij ons geeft.

Tweede zondag door het jaar 17 januari 2016

Johannes 2,1-12

Het Johannes schrijft over de bruiloft in Kana waar Jezus water in wijn veranderde.

Hij schrijft niet over wonderen maar over tekenen: tekenen van Zijn aanwezigheid.

Zijn liefde, Zijn almacht. Een teken dat hier water in wijn verandert en enkele jaren later deze wijn verandert in Zijn bloed, dat vergoten wordt tot vergeving van de zonden van alle mensen.

Toen in Kana de wijn op raakte, zei Maria tegen Jezus "Ze hebben geen wijn meer."

Jezus zei tot haar: "Vrouw, is dat soms uw zaak?". Mam dat is toch niet jouw probleem.

Ze zeg tot de bedienden: "Doet maar wat Hij u zeggen zal". Deze korte zin onthult drie eigenschappen van Maria:

- Ze is opmerkzaam; ze ziet, ze kent de noden van anderen
- Ze gaat daar niet over praten met haar buren maar ze gaat ermee naar Degene die deze noden kan leningen, de Enige die dat echt kan.
- Ook al scheept Die haar af, ze blijft erop vertrouwen dat hij de juiste man is.

Ook wij mogen Hem vertrouwen in het geloof dat Hij het water van ons leven zal veranderen in de wijn van de eeuwigheid.

Een kerkganger

GROTE KERK

Adres

Parochie Sint Petrus' Banden
Eindstraat 6, 5801 CR Venray
0478-550740 - petrband@zonnet.nl

Misintenties opgegeven

Maandag t/m vrijdag, behalve donderdag,
van 9.30 tot 10.30 uur, telnr.: 0478-
550740; stipendium: € 10,- voor missen op
weekdagen, € 25,- voor weekendmissen.
IBAN: NL49 ABNA 05797 39481 of
IBAN: NL75 RABO 01539 04143.

Kerkbijdrage

Op bankrekening NL59ABNA0484100017
of Postbank (giro) NL82INGB0001174863
inzake kerkbijdrage. Voorzitter comité kerk-
bijdrage: dhr. F. Welschen.
Penningmeester parochie Sint Petrus' Ban-
den: dhr. J. Loonen

H.H. Missen

Weekdagen: 9.00 uur
Zaterdag: 19.15 uur
Zondag: 9.30 uur

PATERSKERK

Adres

Parochie OLV van Zeven Smarten
Leunseweg 5, 5802 CE Venray
0478-580202 - info@paterskerkvenray.nl

Misintenties opgegeven

Maandag t/m vrijdag van 9.30 tot 10.30
uur, telnr.: 0478-580202; stipendium:
€ 10,- voor missen op weekdays,
€ 25,- voor weekendmissen.
IBAN: NL81 ABNA 0231 8034 94 ,
t.n.v. Kerkbest. O.L.V. van Zeven Smarten.

Kerkbijdrage

Op bankrekening postbank
IBAN: NL42 INGB 0004 2040 20,
t.n.v. parochie Venray-Zuid of
IBAN: NL17 ABNA 0231 8085 26,
ten name van: Kerkbestuur O.L.V. van Zeven
Smarten inzake kerkbijdrage.

Inloopmorgen op woensdag

Pastorie: 9.30 - 12.00 uur

Mariakapel geopend

Ma t/m za: 9.30 - 19.00 uur

H.H. Missen

Weekdagen: 18.30 uur
Zaterdag: 18.00 uur
Zondag: 11.00 uur
(met kinderwoorddienst en
opvang voor baby's en
peuters)

Aanbidding van het Allerheiligste

Vrijdag: 17.30 uur

Redactie

Het adres van de redactie is: Leunseweg 5, 5802 CE Venray.
Email: samenkerkvenray@gmail.com

Gratis abonnement? Opzeggen? Adreswijziging?

Stuur een mailtje of een briefje.

Parochiekroniek

GROTE KERK

Overledenen

Martin Loonen, 84 jaar -- Dora Vollenberg-Cremers, 92 jaar -- Mien Volleberg-Joosten, 78 jaar --
Grada Boumans-Groetelaars, 82 jaar -- Gerry Kuijpers-Hoppenreijts, 77 jaar -- Annie Heeren-Peeters,
54 jaar -- John Sijbers, 53 jaar

Huwelijken en Jubilea

Geen

Dopelingen

Antonius Hokke -- Guus Janssen -- Lauren Janssen -- Sofia Rijshouwer -- Sanne Kempen

PATERSKERK

Overledenen

Ruth Connor-Juliana, 59 jaar -- Piet Jenneskens, 75 jaar -- Toon Arts, 92 jaar -- Thea Verhaag -- Kel-
lenaers, 69 jaar -- Piet Pluijm, 80 jaar

Huwelijken

Geen

Dopelingen

Dean Smits